

bud og iværksættelse af byggeriet omkring årsskiftet.

Den nævnte etape svarer i store træk til 2. fase af den udbygningsplan, som RUC udarbejdede i 1995. Derimod har jeg ikke taget stilling til en videre udbygning af RUC, herunder udbygningsplanens 3. og 4. fase, men disse planer indgår som de øvrige universiteters lokaleplaner i prioriteringen af anlægsrammer på Forskningsministeriets område.

I RUC's udbygningsplan omfatter 3. og 4. fase henholdsvis et nybyggeri på ca. 3.600 m² bruttoareal til Institut VIII, Institut for samfundsvidenskab og erhvervsøkonomi og et nybyggeri på ca. 3.600 m² til institut II, Institut for studiet af matematik og fysik samt deres funktioner i undervisning, forskning og anvendelser.

Spm. nr. S 1219

Til skatteministeren (16/2 99) af:
Helge Adam Møller (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre beskatningsreglerne for udbetaling af kapitalpensioner, således at modtagere af mellemste og højeste førtidspension fremover vil kunne ophæve kapitalpensionsordningen til lav afgift i de tilfælde, hvor indbetalinger til kapitalpensionsordningen er fortsat efter, at invalidepensionisten er blevet berettiget til højeste eller mellemste førtidspension?«

Begrundelse

Fortsætter invalidepensionisten med at indbetale til sin kapitalpensionsordning efter, at vedkommende er blevet berettiget til højeste eller mellemste førtidspension, opfattes hævnungen på kapitalpensionsordningen som ophævelse i utide med de deraf følgende afgiftsmæssige konsekvenser, dvs. 60 pct.'s afgift. Hvis invalidepensionisten derimod, på tidspunktet for tilkendelse af førtidspensionen, straks havde krævet kapitalpensionsordningen udbetalt, ville udbetalingen ske med en afgift på 40 pct. Efter spørgerens opfattelse er skerpelsen af afgiften i forbindelse med fortsatte pensionsindbetalinger urimelig, idet invalidepensionisten kun sjældent bliver orienteret om dette og derfor helt naturlig ikke er opmærksom på forholdet.

Svar (2/3 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

I mit svar af 4. december 1998 til Folketinget på spørgsmål S nr. 571 af 26. november 1998 redegjorde jeg mere generelt for skattereglerne i forbindelse med udbetaling af kapitalpensioner ved indtruffen invaliditet. Jeg kan fortsat henholde mig til dette svar.

Når beskattningen af kapitalpensioner og invaliditet nu tages op igen, forstår jeg, at dette skyldes pressens omtale af en scleroseramt kvinde, som ikke har kunnet få sin kapitalpension udbetalt til den lave afgift på 40%, fordi hun - efter tilkendt førtids pension - foretog indbetaling til sin kapitalpension, hvilket vil medføre, at kapitalpensionen kun kan hæves til 60% i afgift.

Som jeg har redegjort for i mit ovennævnte svar til Folketinget, er der ifølge pensionsbeskatningslovens § 25, nr. 2, mulighed for, at en kapitalpension kan komme til udbetaling før pensionsalderen (normalt 60 år) til 40% i afgift, såfremt ejeren bliver invalide. Ifølge bestemmelsen er det dog en betingelse, at der er tale om en indtruffen invaliditet, som berettiger ejeren til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension eller til at få forsikringssummen udbetalt i medfør af policens bestemmelser herom. I praksis medfører reglen, at der som udgangspunkt kun kan ske udbetaling til den lave afgift på 40% i forbindelse med en invaliditetsgrad på 2/3 og derover.

Bestemmelsen er i praksis blevet fortolket således, at der kun kan ske udbetaling til den lave afgift på 40%, hvis kapitalpensionen udbetales i forbindelse med den indtrufne invaliditet. Fortsætter invalidepensionisten med at indbetale til sin kapitalpensionsordning, efter at denne er blevet berettiget til højeste eller mellemste invalidepension, betragtes hævnungen på ordningen som en ophævelse i utide og vil udløse en afgift på 60%. Tilsvarende gælder, når der fra ordningen oprettet efter invaliditetens indtræden foretages udbetalinger før pensionsalderens indtræden.

Denne fortolkning er kommet til udtryk i et svar af 20. marts 1992 fra Skatteministeriets Departement til Unibank og samtidig tilkendegivet i Ligningsvejledningen.

Fortolkningen må anses at afspejle formålet med bestemmelsen. Bestemmelsen i § 25, nr. 2, blev indført ved hovedloven i 1971, dvs. ved lov nr. 310 af 9. juni 1971, på et tidspunkt, hvor der